

Ročník 1993

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 9

Rozeslána dne 31. prosince 1992

Cena Kč 7,–
(dotisk)

O B S A H:

29. Ústavní zákon České národní rady o některých dalších opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky
 30. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o změnách některých prováděcích předpisů v nemocenském a sociálním zabezpečení
 31. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České republiky o posuzování dočasné pracovní neschopnosti pro účely sociálního zabezpečení
 32. Vyhláška ministerstva vnitra České republiky, kterou se mění a doplňuje výnos ministerstva vnitra České republiky č. 428/1992 Sb., o náležitostech a náhradách výdajů poskytovaných příslušníkům Policie České republiky v souvislosti s výkonem služby
 33. Vyhláška ministerstva vnitra České republiky, kterou se doplňuje výnos ministerstva vnitra České republiky č. 374/1992 Sb., kterým se provádí zákon České národní rady č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky
 34. Oznámení ministerstva financí České republiky o vydání výnosu, kterým se mění a doplňuje výnos Rozpočtová skladba
-

29

ÚSTAVNÍ ZÁKON

České národní rady

ze dne 22. prosince 1992

o některých dalších opatřeních souvisejících se zánikem
České a Slovenské Federativní Republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl. 1

Dnem nabytí účinnosti tohoto ústavního zákona se stávají soudci přidělení k výkonu funkce k Nejvyššímu soudu České republiky, pokud s tím souhlasí, ti soudci Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, kteří jimi byli ke dni 31. prosince 1992.

Čl. 2

(1) Dnem nabytí účinnosti tohoto ústavního zákona se stávají soudci vojenských soudů České republiky, pokud s tím souhlasí, ti soudci vojenských soudů České a Slovenské Federativní Republiky, kteří jimi byli ke dni 31. prosince 1992.

(2) Soudci uvedení v odstavci 1 se k výkonu funkce považují za přidělené

- a) k vyšším vojenským soudům České republiky v sídlech vyšších vojenských soudů České a Slovenské Federativní Republiky, u nichž vykonávali funkci soudce,
- b) k vojenským obvodovým soudům České republiky v sídlech vojenských obvodových soudů České a Slovenské Federativní Republiky, u nichž vykonávali funkci soudce.

Čl. 3

Soudci Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky a vojenských soudů České a Slovenské Federativní Republiky, kteří se stali soudci soudů České republiky podle čl. 1 a 2 se považují za soudce jmenované podle Ústavy České republiky.

Čl. 4

Byl-li soudci, který se stal soudcem soudu České republiky podle článků 1 a 2, vyplacen příspěvek podle zvláštního předpisu,¹⁾ je povinen tento příspěvek vrátit.

Čl. 5

Dnem nabytí účinnosti tohoto ústavního zákona se stávají prokurátory a vyšetřovateli prokuratury přidělení k výkonu funkce k prokuratuře České republiky, pokud s tím souhlasí, ti prokurátoři a vyšetřovatelé prokuratury Generální prokuratury České a Slovenské Federativní Republiky, kteří jimi byli ke dni 31. prosince 1992.

Čl. 6

(1) Dnem nabytí účinnosti tohoto ústavního zákona se stávají prokurátory a vyšetřovateli prokuratury vojenských prokuratur České republiky, pokud s tím souhlasí, ti prokurátoři a vyšetřovatelé vojenských prokuratur České a Slovenské Federativní Republiky, kteří jimi byli ke dni 31. prosince 1992.

(2) Prokurátoři a vyšetřovatelé prokuratury uvedení v odstavci 1 se k výkonu funkce považují za přidělené

- a) k vyšším vojenským prokuraturám České republiky v sídlech vyšších vojenských prokuratur České a Slovenské Federativní Republiky, u nichž vykonávali funkci prokurátora a vyšetřovatele prokuratury,
- b) k vojenským obvodovým prokuraturám České republiky v sídlech vojenských obvodových prokuratur České a Slovenské Federativní Republiky, u nichž vykonávali funkci prokurátora a vyšetřovatele prokuratury.

Čl. 7

Pracovníci, kteří byli ke dni 31. prosince 1992 pracovníky Kanceláře Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto ústavního zákona, pokud s tím souhlasí, pracovníky Nejvyššího soudu České republiky.

Čl. 8

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

¹⁾ Čl. 3 odst. 3 ústavního zákona č. 624/1992 Sb., o zániku funkce soudců a o skončení pracovních a služebních poměrů v souvislosti se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky.

30

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí České republiky

ze dne 23. prosince 1992

o změnách některých prováděcích předpisů v nemocenském a sociálním zabezpečení

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky stanoví podle § 51a zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb., podle § 35 zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb., a podle § 177a zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Ústřední rady odborů č. 143/1965 Sb., o poskytování peněžitých dávek v nemocenském pojištění, ve znění vyhlášky č. 95/1968 Sb., vyhlášky č. 113/1975 Sb., vyhlášky č. 165/1979 Sb., vyhlášky č. 79/1982 Sb., vyhlášky č. 154/1983 Sb., vyhlášky č. 80/1984 Sb., vyhlášky č. 134/1984 Sb., vyhlášky č. 239/1988 Sb., vyhlášky č. 263/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Nadpis nad § 1 zní: „Započitatelný příjem“.

2. § 1 a 2 se vypouštějí.

3. V § 3 odst. 1 se slova „Započitatelný výdělek“ nahrazují slovy „Započitatelný příjem¹⁾“.

4. § 3 odst. 2 a 3 se vypouštějí; zároveň se zrušuje číslování odstavců.

5. § 4 včetně nadpisu zní:

„§ 4

Rozhodné období

Jestliže pracovník měl v rozhodném období započitatelný příjem, avšak podle § 18 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb., není ani jeden kalendářní den, kterým by se dělil vyměřovací základ, postupuje se obdobně podle § 18 odst. 6 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb.“.

6. § 5 až 13 včetně nadpisu nad § 5 se vypouštějí.

7. V § 21 odst. 1 se ve větě první vypouštějí slova

„(učeň)“ a „(v učebním poměru)“ a vypouští se věta druhá.

8. § 21 odst. 2 a 3 se vypouští. Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 2 a 3.

9. V § 22 se vypouštějí slova „a § 18 odst. 2“.

10. § 23 se vypouští.

11. § 24 odst. 1 se vypouští; zároveň se zrušuje číslování odstavců.

12. V § 24 se slova „mzdu nebo náhradu mzdy“ a slova „mzda nebo náhrada mzdy“ nahrazují slovy „započitatelný příjem, s výjimkou náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti²⁾“.

13. V § 25 odst. 3 se slova „v ústavním ošetřování“ nahrazují slovy „ve zdravotnickém zařízení ústavní péče“.

14. V § 26 odst. 2 se slova „ústavním ošetřováním“ nahrazují slovy „ústavní péčí ve zdravotnickém zařízení“.

15. § 27 a 28 včetně nadpisů se vypouštějí.

16. V § 30 odst. 1 se vypouštějí slova „pro různé organizace“.

17. § 30 odst. 2 se vypouští; zároveň se zrušuje číslování odstavců.

18. § 31 se vypouští.

19. § 32 odst. 1 zní:

„(1) Jestliže pracovník za trvání zaměstnání vstoupil do dalšího zaměstnání, ve kterém koná práci místo práce v prvním zaměstnání, nikoliv souběžně s ním, a pracovní neschopnost vznikla za trvání dalšího zaměstnání, náleží mu nemocenské jen z tohoto dalšího zaměstnání.“.

20. V § 32 odst. 2 se vypouští věta poslední.

21. § 33 včetně nadpisu se vypouští.

22. V § 34 odst. 1 větě první se vypouštějí slova „podle předpisů vydaných ministerstvem zdravotnictví“ a slova „ústavního ošetřování“ se nahrazují slovy „zdravotnického zařízení ústavní péče“.

¹⁾ § 15 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb.

²⁾ § 195 odst. 3 zákoníku práce.

23. § 36 a 39 včetně nadpisů se vypouštějí.

24. V § 40 se ve větě první vypouští slovo „výpočet“ a ve větě druhé se vypouštějí slova „a § 36“. Dosavadní text § 40 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:

„(2) Podpora při ošetřování člena rodiny nenáleží za dny ošetřování člena rodiny a péče o dítě mladší 10 let, za které náleží pracovníku započitatelný příjem, s výjimkou náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti.“.

25. § 44 zní:

„§ 44

Pro stanovení, poskytování a výplatu peněžité pomoci v mateřství platí obdobně ustanovení prvního odůlu, s výjimkou § 24 a 25.“.

26. § 45 se vypouští.

27. V § 47 odst. 1 a 3 se slovo „výděлку“ nahrazuje slovy „započitatelného příjmu“.

28. § 48 až 50 včetně nadpisů se vypouštějí.

29. § 51 zní:

„§ 51

Výše vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství za kalendářní den se zaokrouhluje na celé koruny tak, že haléřové částky do 50 haléřů včetně se zaokrouhlují směrem dolů a haléřové částky nad 50 haléřů směrem nahoru.“.

30. § 52 a 53 se vypouštějí.

31. § 62 odst. 2 se vypouští. Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

32. V § 62 odst. 2 se slova „předchozích odstavců“ nahrazují slovy „odstavce 1“.

33. § 65 se vypouští.

34. V § 66 odst. 3 se slova „pracovní poměr“ nahrazují slovy „pracovní vztah³⁾“.

35. V § 67 se slova „pracovní poměr“ nahrazují slovy „pracovní vztah³⁾“.

36. § 71 se vypouští.

37. V § 73 odst. 1 se vypouští písmeno c). Dosavadní písmeno d) se označuje jako písmeno c).

38. V § 74 se vypouštějí slova „nebo na krátkodobou nebo bezplatnou brigádu“ a slova „nebo na krátkodobé nebo bezplatné brigádě“.

39. § 77 včetně nadpisu se vypouští.

40. § 79 zní:

„§ 79

(1) Kde se v této vyhlášce mluví o pracovníku (pracovníci), rozumí se tím osoby uvedené v § 2 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(2) Kde se v této vyhlášce mluví o organizaci nebo závodu, rozumí se tím právnické a fyzické osoby uvedené v § 17 odst. 1 nebo odst. 3 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.“.

41. V § 80 se vypouštějí slova „státní správy“ a slovo „učně“ se nahrazuje slovy „žáky středních odborných učilišť“.

Čl. II

Vyhláška Ústřední rady odborů č. 165/1979 Sb., o nemocenském pojištění některých pracovníků a o poskytování dávek nemocenského pojištění občanům ve zvláštních případech, ve znění vyhlášky č. 155/1983 Sb., vyhlášky č. 79/1984 Sb., vyhlášky č. 135/1984 Sb., vyhlášky č. 59/1987 Sb., vyhlášky č. 148/1988 Sb., vyhlášky č. 123/1990 Sb., vyhlášky č. 263/1990 Sb., vyhlášky č. 501/1990 Sb., zákona č. 306/1991 Sb., zákona České národní rady č. 582/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 37/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se vypouštějí písmena b), d) a e), v písmenu g) slova „a uměleckých aspirantů“ a v písmenu h) slova „poslanců obecních zastupitelstev a starostů obcí“.

2. § 2 zní:

„§ 2

Za domácí pracovníky se pro účely této vyhlášky považují zaměstnanci, kteří nepracují na pracovištích zaměstnavatele, ale podle podmínek dohodnutých v pracovní smlouvě, v dohodě o pracovní činnosti nebo jiným způsobem, pro něho vykonávají sjednané práce doma v pracovní době, kterou si sami rozvrhují.“.

3. § 3 a 4 včetně nadpisů se vypouštějí.

4. § 5 včetně nadpisu zní:

„§ 5

Omezení nároku na nemocenské

Odvedl-li domácí pracovník práci za odváděcí období, ve kterém byl také pro nemoc nebo úraz nebo z důvodu lázeňské péče uznán dočasně neschopným práce nebo mu byla nařízena karanténa podle předpisů

³⁾ § 17 odst. 4 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

o opatřeních proti přenosným nemocem, omezí se výše jeho nemocenského za dny, které z doby jeho pracovní neschopnosti (karantény) připadají na toto období tak, aby nemocenské a započitatelný příjem²⁶⁾ za toto období nepřevýšily dohromady částku rovnající se dennímu vyměřovacímu základu vynásobenému počtem kalendářních dnů připadajících na toto období.“.

5. § 6 včetně nadpisu se vypouští.

6. § 7 včetně nadpisu zní:

„§ 7

Vyrovňovací příspěvek v těhotenství a mateřství

Jestliže průměr započitatelných příjmů domácí pracovníce, připadající na jeden kalendářní den, je nižší než mzda (plat) stanovená pro domácí práci, kterou vykonává, považuje se za tento průměr tato mzda (plat).“.

7. V § 9 se slova „§ 23“ nahrazují slovy „§ 23 odst. 2“.

8. V § 19 odst. 1 se slova „6 dnů“ nahrazují slovy „sedm dnů“ a slova „výdělku aspoň 120 Kčs“ se nahrazují slovy „započitatelného příjmu aspoň 400 Kčs“.

9. V § 19 odst. 2 se slova „6 pracovních“ nahrazují slovy „sedm kalendářních“, slovo „výdělek“ se nahrazuje slovy „započitatelný příjem“ a částka „120 Kčs“ se nahrazuje částkou „400 Kčs“.

10. § 20 včetně nadpisu se vypouští.

11. § 21 včetně nadpisu zní:

„§ 21

Výpočet nemocenského a peněžité pomoci v mateřství

Při zjišťování denního vyměřovacího základu podle § 18 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb., se do vyměřovacího základu pracovníka na nepravdělnou výpomoc zahrnují i započitatelné příjmy v těch kalendářních měsících v rozhodném období, ve kterých nebyl pojištěn; do počtu dnů připadajících na rozhodné období se přitom započítávají i kalendářní dny připadající na tyto kalendářní měsíce.“.

12. § 22 a 23 včetně nadpisů se vypouštějí.

13. § 46 písm. c) a d) znějí:

„c) studenti a žáci jiných škol nebo kursů, jestliže studium na nich je svým rozsahem a úrovní podle rozhodnutí ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky postaveno na roveň studia na vysokých nebo středních školách,

d) občané České republiky, kteří studují v cizině na vysokých nebo středních školách, pokud byli ke studiu vysláni ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, vysokou školou, fakultou nebo střední školou anebo pokud podle rozhodnutí příslušného orgánu státní správy je takové studium postaveno na roveň studiu na vysokých nebo středních školách v České republice.“.

14. V § 47 odst. 1 věta první zní: „Pojištění žáka střední školy a odborného učiliště vzniká počátkem školního roku prvního ročníku školy; pojištění studenta vysoké školy vzniká dnem zápisu na vysokou školu.“.

Ve větě druhé se slova „student (žák)“ nahrazují slovy „žák“.

15. § 47 odst. 2 zní:

„(2) Pojištění studenta vysoké školy a žáka střední školy a odborného učiliště trvá až do konce posledního ročníku školy, jestliže v něm student (žák) vykonal stanovenou závěrečnou zkoušku, pokud po jejím vykonání nevstoupil do trvalého zaměstnání, popřípadě nezačal vykonávat jinou trvalou pracovní činnost ani nezačal pobírat hmotné zabezpečení uchazečů o zaměstnání. Jestliže student (žák) nevykonal tuto zkoušku do konce posledního ročníku školy nebo do doby stanovené statutem vysoké školy (fakulty) pro skončení studia, trvá jeho pojištění do jejího vykonání, nejdéle však po dobu jednoho roku po uplynutí takového termínu, pokud před uplynutím této doby nevstoupil do trvalého zaměstnání, popřípadě nezačal vykonávat jinou trvalou pracovní činnost ani nezačal pobírat hmotné zabezpečení uchazečů o zaměstnání.“.

16. V § 47 odst. 3 se vypouští věta druhá.

17. V § 48 odst. 1 věta druhé se vypouští část věty za středníkem.

18. V § 48 odst. 4 se vypouštějí slova „a 31“.

19. § 49 včetně nadpisu se vypouští.

20. V § 51 odst. 1 se vypouštějí slova „i když jí ne náleželo stipendium (§ 49)“.

21. V § 51 odst. 2 se vypouští věta druhá.

22. § 51 odst. 3 a 5 se vypouštějí. Dosavadní odstavce 4 a 6 se označují jako odstavce 3 a 4.

23. § 51 odst. 3 zní:

„(3) Výše peněžité pomoci v mateřství za kalendářní den činí u studentek, které získaly vysokoškolské vzdělání, 48 Kčs a u ostatních studentek 40 Kčs.“.

24. § 51a včetně nadpisu se vypouští.

25. § 52 včetně nadpisu zní:

²⁶⁾ § 15 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb.

²⁷⁾ Čl. V písm. a) zákona č. 235/1992 Sb., o zrušení pracovních kategorií a o některých dalších změnách v sociálním zabezpečení.

„§ 52

Nemocenské**Podpora při ošetřování člena rodiny****Vyrovňovací příspěvek v těhotenství a mateřství**

Nemocenské, podpora při ošetřování člena rodiny a vyrovňovací příspěvek v těhotenství a mateřství z nemocenského pojištění studentů nenáleží.

26. V § 54 se slova „odst. 2 až 5“ nahrazují slovy „odst. 2 a 3“.

27. V § 56 se slova „§ 46 až 55“ nahrazují slovy „oddílu sedmého“.

28. V názvu oddílu osmého se vypouštějí slova „a umělečtí aspiranti“.

29. § 57 včetně nadpisu zní:

„§ 57

Započitatelný příjem

Za započitatelný příjem interního vědeckého aspiranta se považuje stipendium.“

30. § 58 a 59 včetně nadpisů se vypouštějí.

31. V § 60 se vypouštějí slova „nebo umělecký aspirant“.

32. V § 61 se vypouštějí slova „nebo umělecký aspirant“ a „a umělecké aspiranty“ a slova „odst. 2 až 5“ se nahrazují slovy „odst. 2 a 3“.

33. V § 63 se slova „§ 57 až 62“ nahrazují slovy „oddílu osmého“, vypouští se písmeno c) a v písmenu d) se vypouštějí slova „a umělecké aspiranty“.

34. Název oddílu devátého zní:

„Členové obecních zastupitelstev“.

35. V § 64 odst. 1 se vypouštějí slova „poslanci obecních zastupitelstev a starostové obcí (dále jen „členové obecního zastupitelstva“)“.

36. V § 65 včetně nadpisu se slovo „výdělek“ nahrazuje slovem „příjem“ a vypouštějí se slova „včetně těch částí, které jsou osvobozeny od daně ze mzdy“.

37. V § 66 se vypouštějí odstavce 1 a 2 a v odstavci 3 se slova „odst. 2 a 5“ nahrazují slovy „odst. 2 a 3“. Zároveň se zrušuje číslování odstavců.

38. V § 68 se vypouštějí písmena a) a b) a v písmenu c) se slova „6 pracovních“ nahrazují slovy „sedm kalendářních“ a slovo „výdělek“ se nahrazuje slovy „započitatelný příjem“. Zároveň se zrušuje označení písmene c).

39. V § 69 odst. 1. se slovo „výdělku“ nahrazuje slovy „započitatelného příjmu“.

40. § 69 odst. 2 zní:

„(2) Pracovník na dohodu je pojištěn také v těch kalendářních měsících, v nichž nedosáhl započitatelného příjmu 400 Kčs jen proto, že

- a) trvala jeho pracovní neschopnost pro nemoc nebo úraz, nebo z důvodu poskytování lázeňské péče nebo mu byla nařízena karanténa podle předpisů o opatřeních proti přenosným nemocem,
- b) vykonával veřejnou funkci, občanskou povinnost nebo jiný úkon v obecném zájmu, pokud mu nenáležela náhrada mzdy,
- c) vykonával službu v ozbrojených silách anebo civilní službu,
- d) pracovnice na dohodu byla na mateřské dovolené nebo na další mateřské dovolené,
- e) pracovník na dohodu pobíral peněžitou pomoc nebo rodičovský příspěvek.“

41. § 70 a 71 včetně nadpisu se vypouštějí.

42. § 72 a 73 včetně nadpisů znějí:

„§ 72

Výpočet nemocenského a peněžité pomoci v mateřství

Ustanovení § 21 platí pro pracovníky na dohodu obdobně.

§ 73

Omezení nároku na nemocenské

Pro pracovníka na dohodu, který vykonává podle dohody o pracovní činnosti sjednané práce doma, platí ustanovení § 5 obdobně.“

43. § 74 včetně nadpisu se vypouští.

44. V § 76 se slova „§ 23“ nahrazují slovy „§ 23 odst. 2“.

45. Za § 76 se vkládá nový § 77, který včetně nadpisu zní:

„§ 77

Doba zaměstnání

Do doby zaměstnání potřebné pro vznik nároku na nemocenské u pracujících důchodců se započtou jen kalendářní měsíce, popřípadě jejich části, ve kterých byl pracovník na dohodu pojištěn.“

46. V § 80 se slova „6 pracovních“ nahrazují slovy „sedm kalendářních“ a slovo „výdělek“ se nahrazuje slovy „započitatelný příjem“.

47. V § 81 odst. 1 se slova „výdělku“ nahrazují slovy „započitatelného příjmu“.

48. § 81 odst. 2 zní:

„(2) Pečovatel je pojištěn také v těch kalendářních měsících, v nichž nedosáhl započitatelného příjmu 400 Kčs jen proto, že

- a) trvala jeho pracovní neschopnost pro nemoc nebo úraz nebo z důvodu poskytování lázeňské péče nebo mu byla nařízena karanténa podle předpisů o boji proti přenosným nemocem,

- b) vykonával veřejnou funkci, občanskou povinnost nebo jiný úkon v obecném zájmu, pokud mu ne náležela náhrada mzdy,
- c) vykonával službu v ozbrojených silách anebo civilní službu,
- d) pečovatelka byla na mateřské dovolené nebo na další mateřské dovolené,
- e) pečovatel pobíral peněžitou pomoc nebo rodičovský příspěvek.“.

49. V § 82 včetně nadpisu se slovo „výdělek“ nahrazuje slovem „příjem“.

50. § 83 a 84 včetně nadpisu se vypouštějí.

51. § 85 včetně nadpisu zní:

„§ 85

Výpočet nemocenského a peněžitě pomoci v mateřství

Ustanovení § 21 platí pro pečovatele obdobně.“.

52. § 86 a 87 včetně nadpisů se vypouštějí.

53. V § 89 se slovo „výdělku“ nahrazuje slovy „započitatelného příjmu“ a slovo „výdělek“ se nahrazuje slovy „započitatelný příjem“.

54. V § 90 se slova „národním výborem“ nahrazují slovy „příslušným orgánem“ a slova „odst. 2 až 5“ se nahrazují slovy „odst. 2 a 3“.

55. V § 94 se slova „o sociálním zabezpečení“ nahrazují slovy „o zaměstnanosti“.

56. V § 96 včetně nadpisu se slovo „výdělek“ nahrazuje slovem „příjem“ a slovo „výdělku“ se nahrazuje slovem „příjmu“.

57. § 97 odst. 2 zní:

„(2) Denní výše nemocenského se rovná poměrné části, která ze stanoveného měsíčního příspěvku (§ 96) připadá na kalendářní den, avšak nejvýše činí 131 Kčs.“.

58. § 98 odst. 3 se vypouští. Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

59. § 98 odst. 3 zní:

„(3) Denní výše peněžitě pomoci v mateřství se stanoví stejným způsobem jako denní výše nemocenského (§ 97 odst. 2), avšak nejméně činí 40 Kčs.“.

60. V § 101 se slova „odst. 2 až 5“ nahrazují slovy „odst. 2 a 3“.

61. V § 102f odst. 1 se slovo „výdělkem“ nahrazuje slovem „příjmem“.

62. V § 102f odst. 2 se slova „odst. 2 až 5“ nahrazují slovy „odst. 2 a 3“.

63. § 103 se vypouští.

64. § 104 zní:

„§ 104

Zemřel-li občan následkem úrazu utrpěného při činné účasti na opatřeních proti živelním pohromám nebo při odstraňování jejich následků, při výkonu záslužné činnosti konané bez právního závazku ve prospěch celku, při výkonu veřejné funkce a při přípravě k obraně České republiky nebo v přímé souvislosti s některou z těchto činností anebo následkem onemocnění přenosnou nebo parazitární nemocí, která vznikla v příčinné souvislosti s některou z těchto činností, náleží jeho pozůstalým pohřebné ve stejné výši jako při úmrtí pracovníka, pokud po takovém občanu nevznikl nárok na pohřebné v této výši již z jiného důvodu.“.

65. § 105 se vypouští.

Čl. III

Vyhláška Ústřední rady odborů č. 95/1968 Sb., o poskytování přídatků na děti v nemocenském pojištění, ve znění vyhlášky č. 78/1984 Sb., vyhlášky č. 147/1988 Sb., vyhlášky č. 263/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 písm. a) se slova „kombinovaného studia“ nahrazují slovy „a kombinovaného studia, je-li dítě v době takového studia zaměstnáno nebo jinak výdělečně činné nebo pobírá hmotné zabezpečení uchazečů o zaměstnání“.

2. V § 1 odst. 3 písm. d) se slova „ministerstva školství republiky“ nahrazují slovy „příslušného orgánu státní správy“.

3. V § 4 se slovo „výdělku“ nahrazuje slovy „započitatelného příjmu¹⁰⁾“.

4. § 6 odst. 2 se vypouští; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

5. V § 7 odst. 1 písm. f) se slova „národního výboru jako uchazeč o zaměstnání“ nahrazují slovy „uchazečů o zaměstnání“.

6. V § 7a odst. 2 se slova „v ústavním zařízení léčebně preventivní péče“ nahrazují slovy „ve zdravotnickém zařízení ústavní péče“.

7. V § 14 se slova „orgán nemocenského pojištění“ nahrazují slovy „orgán sociálního zabezpečení“.

¹⁰⁾ § 15 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb.

Čl. IV

Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí č. 182/1968 Sb., o dávkách v mateřství a o přídavecích na děti uchazečům o zaměstnání, ve znění vyhlášky č. 132/1991 Sb., vyhlášky č. 58/1987 Sb., vyhlášky č. 20/1991 Sb., vyhlášky č. 50/1991 Sb., zákona č. 306/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., se mění takto:

1. § 4 odst. 1, 2 a 5 se vypouštějí; dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 1 a 2.

2. § 4 odst. 1 zní:

„(1) Výše peněžité pomoci v mateřství u uchazeček o zaměstnání, které získaly vysokoškolské vzdělání, činí 48 Kčs a u ostatních uchazeček o zaměstnání 40 Kčs.“

3. V § 5a se vypouští slovo „přiznání“.

Čl. V

Vyhláška Ústřední rady odborů a Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 141/1958 Ú. l., o nemocenském pojištění a o důchodovém zabezpečení odsouzených, ve znění vyhlášky č. 102/1964 Sb., vyhlášky č. 143/1965 Sb., vyhlášky č. 95/1968 Sb., vyhlášky č. 155/1983 Sb., vyhlášky č. 263/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 4 včetně nadpisu se slovo „výdělek“ nahrazuje slovy „započitatelný příjem¹⁾“.

2. V § 5 se za slovo „denní“ vkládá slovo „vyměřovací“ a slovo „výdělku“ se nahrazuje slovem „příjmu“.

3. V § 10 odst. 1 se ve větě první slova „věcné dávky nemocenského pojištění“ nahrazují slovy „vyrovňovací příspěvek v těhotenství a mateřství“ a vypouští se věta druhá.

Čl. VI

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 123/1990 Sb., vyhlášky č. 260/1990 Sb., vyhlášky č. 313/1990 Sb., vyhlášky č. 501/1990 Sb., zákona č. 1/1991 Sb., vyhlášky č. 20/1991 Sb., vyhlášky č. 182/1991 Sb., vyhlášky č. 183/1991 Sb., zákona č. 306/1991 Sb., vyhlášky č. 378/1991 Sb., zákona č. 463/1991 Sb., vyhlášky č. 545/1991 Sb., zákona č. 578/1991 Sb., zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., vyhlášky č. 111/1992 Sb., vyhlášky č. 115/1992 Sb., zákona č. 235/1992 Sb. a zá-

kona České národní rady č. 590/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 8 odst. 1 se na konci připojují tato slova: „nebo podle předpisů o zaměstnanosti“.

2. § 10 včetně nadpisu zní:

„§ 10

Doba zaměstnání v cizině

K § 8 odst. 1 a § 11 písm. b) zákona

(1) Zaměstnáním v cizině uvedeném v § 8 odst. 1 písm. a) až d) zákona se rozumí zaměstnání vykonávané v cizině pro zaměstnavatele, kteří mají sídlo (bydliště) v cizině, popřípadě členství v družstvu spojené s pracovní činností pro družstvo, které má sídlo v cizině.

(2) Zaměstnáním v cizině uvedeném v § 8 odst. 1 písm. g) zákona se rozumí výkon samostatné výdělečné činnosti v cizině podle cizích právních předpisů a na základě registrace, ohlášení nebo povolení podle těchto předpisů; za zaměstnání v cizině se však nepovažuje, je-li samostatná výdělečná činnost prováděna mimo území České republiky jen v rámci obchodních a jiných podnikatelských vztahů na základě oprávnění k výkonu těchto činností vyplývajících z právních předpisů České republiky.“

3. Nad § 11 se vkládá nadpis „Hrubé výdělky“ a nadpis pod § 11 zní: „Hrubé výdělky před 1. lednem 1993“.

4. V § 11 odst. 1 se za slova „Hrubými výdělky“ vkládají slova „před 1. lednem 1993“, v písmenu d) se vypouštějí slova „a v části druhé“ a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) osobou samostatně výdělečně činnou, spolupracující osobou a osobou, která zaplatila pojistné za dobu zaměstnání v cizině, vyměřovací základy pro stanovení výše pojistného na nemocenské a důchodové zabezpečení podle předpisů platných před 1. lednem 1993.“

5. V § 11 odst. 6 se slova „činí tato částka 2000 Kčs měsíčně“ nahrazují slovy „je touto částkou částka minimální mzdy za měsíc pro zaměstnance odměňovaného měsíční mzdou⁸⁶⁾“ a slova „činí tato částka 2400 Kčs“ se nahrazují slovy „zvyšuje se tato částka o 400 Kčs“.

6. Za § 11 se vkládá nový § 11a, který včetně nadpisu zní:

¹⁾ § 15 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb.

⁸⁶⁾ § 2 odst. 1 písm. b) nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 53/1992 Sb., o minimální mzdě.

„§ 11a

Hrubé výdělký po 31. prosinci 1992

(1) Hrubým výdělkem po 31. prosinci 1992 je vyměřovací základ pro stanovení pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.⁸⁷⁾

(2) Ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) a odst. 2 až 4 a 6 platí zde obdobně.“

7. V § 12 odst. 1 a 2 se za slova „a 2“ vkládají slova „a § 11a“ a za slova „odst. 1“ se vkládají slova „a § 11a odst. 1“.

8. V § 12 odst. 7 se ve větě druhé za slova „odst. 1“ vkládají slova „a § 11a odst. 1“ a ve větě třetí se na konci připojují tato slova: „uvedenými v § 11 odst. 1 a § 11a odst. 1“.

9. V § 12 se za odstavec 8 vkládá nový odstavec 9, který zní:

„(9) Ustanovení odstavců 7 a 8 se nepoužijí při výpočtu průměrného měsíčního výdělku z hrubých výdělků podle § 11 odst. 1 a § 11a odst. 1 za dobu, kdy trvalo důchodové zabezpečení osoby samostatně výdělečně činné nebo po kterou bylo zapláceno pojistné za dobu výkonu zaměstnání v cizině.“

Dosavadní odstavce 9 a 10 se označují jako odstavce 10 a 11.

10. V § 13 se vypouštějí slova „a občana, který utrpěl úraz při zvláštních druzích činností za okolností uvedených v § 59“.

11. V § 16 se slova „jde-li o pracovníky v zahraničí a občany uvedené v § 45 a s výjimkou § 23 odst. 2 zákona o zápočet doby zaměstnání v cizině podle § 10“ nahrazují slovy „bylo-li za dobu výkonu tohoto zaměstnání zapláceno pojistné; výkon tohoto zaměstnání do 31. prosince 1992 se posuzuje podle předpisů platných před 1. lednem 1993“.

12. § 19 odst. 2 zní:

„(2) Hrubými výdělky podle odstavce 1 se před 1. lednem 1993 rozumějí výdělky uvedené v § 11 odst. 1 a po 31. prosinci 1992 výdělky uvedené v § 11a odst. 1; hrubými výdělky jsou dále odměny z dohod o pracovní činnosti, a to i když tato činnost nezakládala účast na důchodovém zabezpečení.“

13. V § 19 odst. 4 se na konci připojuje tato věta: „Přitom se podstatný pokles výdělku porovnává s průměrným měsíčním výdělkem, z něhož má být částečný invalidní důchod vypočten.“

14. V § 19 odst. 5 větě poslední se slovo „dva“ nahrazuje slovem „tři“.

15. V § 19 odst. 7 se vypouštějí slova „s výjimkou pracovníků v zahraničí“.

16. § 19 odst. 8 zní:

„(8) U osob samostatně výdělečně činných se pro účely hodnocení podmínky podstatného poklesu výdělku považuje za výdělek vyměřovací základ.⁸⁷⁾“

17. V § 20 odst. 1 větě třetí se slova „byla zjištěna nemoc z povolání“ nahrazují slovy „jehož výkon vedl ke vzniku nemoci z povolání“.

18. § 20 odst. 2 se vypouští.

19. V § 20 odst. 3 se ve větě první vypouštějí slova „pracujícího v úkolu“ a v písmenu c) slova „ve výrobních družstvech invalidů a v provozovnách hospodářských zařízení svazů invalidů“ se nahrazují slovy „nebo v organizacích účelově zřízených pro zaměstnávání zdravotně postižených občanů“ a vypouští se věta druhá.

20. § 23 odst. 1 zní:

„(1) Příjem je hrubý výdělek uvedený v § 11 odst. 1 a § 11a odst. 1, včetně odměn z dohod o pracovní činnosti, peněžitých dávek nemocenského pojištění (zabezpečení) nahrazujících pracovní příjem a náhrad za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti náležející za pracovní úraz (nemoc z povolání) a náhrad za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti k službě. Za příjem občanů pracujících v zahraničí se považuje příjem za posledních 12 kalendářních měsíců před vycestováním do zahraničí. Za příjem pracovníků v zahraničí se do 31. prosince 1992 považuje příjem podle předpisů platných před 1. lednem 1993.“

21. V § 27 odst. 2 se slova „k pracovní činnosti“ nahrazují slovy „příjmům z činnosti“.

22. V § 27 se vypouští odstavec 3.

23. V § 28 se v odstavci 1 v písmenu c) na konci připojují slova „a příjmy z pronájmu“, v písmenu k) se slovo „rozvoje“ nahrazuje slovy „výcviku na produktivních činnostech“ a písmena l) a n) se vypouštějí.

24. § 28 odst. 1 se doplňuje písmeny p) a r), která znějí:

„p) hmotné zabezpečení uchazečů o zaměstnání,

r) příjmy z kapitálového majetku.“

25. V § 28 odst. 1 písm. m), § 42 odst. 1, § 46 odst. 1, § 49 odst. 1 a 2 a § 54 odst. 1 a 2 se vypouštějí slova „ze mzdy“.

26. V § 28 se vypouštějí odstavce 2 až 5; zároveň se zrušuje číslování odstavců.

27. § 34 a § 36 odst. 4 se vypouštějí.

⁸⁷⁾ § 5 zákona České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

28. § 39 odst. 2, § 40 a 41 včetně nadpisu, § 42 odst. 3, § 43 včetně nadpisu, § 45, § 46 odst. 2 věta druhá, v § 47 odst. 1 slova „poslanci obecních zastupitelstev⁸²⁾ a starostové obcí⁸³⁾ (dále jen „členové obecního zastupitelstva“)“ a § 47 odst. 2 věta druhá se vypouštějí; zároveň se v § 39 zrušuje číslování odstavců.

29. V § 48 odst. 1 se slova „ve výši náležející při pracovním úrazu; důchod“ nahrazují slovem „který“.

30. V § 48 odst. 2 se slova „ve výši náležející při pracovním úrazu, a to“ nahrazují slovem „vyměřený“.

31. V § 52 se vypouští odstavce 2 a v odstavci 3 část věty za středníkem; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

32. V nadpisu § 54 se vypouštějí slova „a umělečtí“.

33. V § 54 se vypouští odstavce 2, v odstavci 3 slova „nebo uměleckého“, v odstavci 4 část věty za středníkem a odstavec 5. Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

34. V § 56 odst. 4, § 56a odst. 2 a § 57 odst. 3 se vypouští část věty za středníkem.

35. § 59 se vypouští.

36. V § 175 odst. 3 se vypouští ustanovení písmene a) a označení písmene b).

37. § 175 se doplňuje odstavcem 7, který zní:

„(7) V rozsahu a za podmínek stanovených předpisy platnými před 1. lednem 1993 se hodnotí před tímto dnem doba zaměstnání sezónních a kampaňových pracovníků, pracovníků na nepravdivou výpomoc, pracovníků v zahraničí, členů výborů lidové kontroly a uměleckých aspirantů.“.

38. § 176 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Hrubé výdělky pracovníků v zahraničí a uměleckých aspirantů před 1. lednem 1993 se posuzují podle předpisů platných před tímto dnem.“.

39. § 177 včetně nadpisu a § 182 odst. 2 se vypouštějí.

Čl. VII

Přechodná ustanovení

(1) Jestliže studentce nebo žákyni nebo občance se změnou pracovní schopnosti připravující se pro pracovní uplatnění vznikl nárok na peněžitou pomoc v mateřství před 1. lednem 1993 a trvá i po 31. prosinci 1992, poskytuje se jí tato dávka od 1. ledna 1993 ve výši, v níž jí náleží podle této vyhlášky, pokud je to pro ni výhodnější.

(2) Jestliže uchazeče o zaměstnání vznikl nárok na peněžitou pomoc v mateřství podle § 4 odst. 3 vyhlášky č. 182/1968 Sb. před 1. lednem 1993 a trvá i po 31. prosinci 1992, poskytuje se jí tato dávka od 1. ledna 1993 ve výši, v níž jí náleží podle této vyhlášky.

(3) Jestliže uchazeče o zaměstnání vznikl nárok na peněžitou pomoc v mateřství podle § 4 odst. 1 vyhlášky č. 182/1968 Sb. před 1. lednem 1993 a trvá i po 31. prosinci 1992, poskytuje se jí dále po 31. prosinci 1992 ve výši podle předpisů platných před 1. lednem 1993.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 platí i pro poskytování peněžité pomoci mužů.

(5) Vznikl-li žáku nárok na nemocenské před 1. lednem 1993 a trvá i po 31. prosinci 1992, náleží mu nemocenské do skončení této pracovní neschopnosti podle dosavadních předpisů.

(6) Podle této vyhlášky (čl. VI bod 17) se posuzuje od 1. ledna 1993 dosavadní zaměstnání, i když nemoc z povolání vznikla před tímto dnem.

Čl. VIII

Zrušuje se § 3 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí a Ústřední rady odborů č. 51/1973 Sb., o úpravě některých poměrů pěstounů vykonávajících pěstounskou péči ve zvláštních zařízeních.

Čl. IX

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993 s výjimkou ustanovení čl. VI bodů 22, 26 a 27, která nabývají účinnosti dnem 1. března 1993.

Ministr:

v z. JUDr. Kos v. r.

I. náměstek

31

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí České republiky

ze dne 22. prosince 1992

o posuzování dočasné pracovní neschopnosti
pro účely sociálního zabezpečení

Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky stanoví podle § 127 odst. 1 písm a) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb., po dohodě s ministerstvem zdravotnictví České republiky:

§ 1

Základní ustanovení

(1) Dočasnou pracovní neschopnost (dále jen „pracovní neschopnost“) posuzuje ošetřující lékař, popřípadě příslušná okresní správa sociálního zabezpečení¹⁾ svým lékařem (dále jen „lékař okresní správy sociálního zabezpečení“).

(2) Ošetřujícím lékařem se pro účely této vyhlášky rozumí lékař, který má občana ve své ambulanci, ústavní nebo lázeňské péči, s výjimkou lékaře záchranné služby a pohotovostní služby, a lékař závodní preventivní péče při ošetření občana v rámci první pomoci, pokud má oprávnění k léčebné péči (dále jen „lékař“).

(3) Dosavadním zaměstnáním se pro účely této vyhlášky rozumí činnost zakládající účast na nemocenském pojištění, při jejímž výkonu pracovní neschopnost vznikla, popřípadě jde-li o vznik pracovní neschopnosti v ochranné lhůtě,²⁾ činnost, z níž tato ochranná lhůta plyne.

(4) Pracovní neschopnost občana, který vykonává několik činností zakládajících účast na nemocenském pojištění, posuzuje lékař pro každou činnost samostatně.

Uznávání pracovní neschopnosti

§ 2

(1) Lékař uzná práce neschopným

a) občana, jestliže vyšetřením zjistí, že mu jeho zdravotní stav pro nemoc nebo úraz (dále jen „ne-

moc“) nedovoluje vykonávat dosavadní zaměstnání nebo dosavadní samostatnou výdělečnou činnost,

b) občana, který byl přijat do ústavní péče ve zdravotnickém zařízení nebo kterému byla na náklady zdravotního pojištění poskytnuta komplexní lázeňská péče³⁾ (dále jen „komplexní lázeňská péče“), a to na celou dobu pobytu,

c) občana, který byl jako průvodce přijat s nezletilým dítětem do ústavní péče,⁴⁾

d) uchazeče o zaměstnání, jestliže pro zdravotní stav není schopen plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání⁵⁾ nebo není schopen výkonu práce v rámci vhodného zaměstnání zprostředkovaného příslušným úřadem práce,

e) občana, který nemůže vykonávat dosavadní zaměstnání, dosavadní samostatnou výdělečnou činnost nebo plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání pro poškození nebo ztrátu ortopedické pomůcky, a to po dobu nezbytně nutnou k její opravě nebo opatření pomůcky nové.

(2) Lékař uzná v souvislosti s těhotenstvím a porodem práce neschopnou ženu, která nemá nárok na peněžitou pomoc v mateřství, a to od počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu.

§ 3

(1) Pracovní neschopnost začíná dnem, kdy ji lékař zjistil. Má-li občan v tento den směnu již odpracovanou, pracovní neschopnost začíná následujícím kalendářním dnem. V odůvodněných případech, zejména nebyl-li lékař včas k dosažení, může lékař uznat občana práce neschopným dřívějším dnem, nejvýše však tři kalendářní dny přede dnem, v němž pracovní neschopnost zjistil; za delší období tak může učinit jen po předchozím souhlasu lékaře okresní správy sociálního zabezpečení.

¹⁾ § 6 odst. 1 a 2 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.

²⁾ § 42 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 27 nařízení vlády České republiky č. 216/1992 Sb., kterým se vydává Zdravotní řád a provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění.

⁴⁾ § 24 nařízení vlády České republiky č. 216/1992 Sb.

⁵⁾ § 4 odst. 3 zákona České národní rady č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti.

(2) Nezjistí-li lékař po vyšetření důvody k uznání pracovní neschopnosti a občan na uznání pracovní neschopnosti trvá, postupuje se podle zvláštního předpisu.⁶⁾

§ 4

(1) Lékař potvrzuje pracovní neschopnost na předepsaném tiskopisu,⁷⁾ který je dokladem o pracovní neschopnosti.

(2) Doklad o pracovní neschopnosti obsahuje

- a) legitimaci práce neschopného občana (dále jen „legitimace“),
- b) hlášení organizaci (malé organizaci), popřípadě příslušnému úřadu práce o počátku pracovní neschopnosti,
- c) hlášení organizaci (malé organizaci), popřípadě příslušnému úřadu práce o ukončení pracovní neschopnosti,
- d) hlášení příslušné okresní správě sociálního zabezpečení.

(3) Doklad o pracovní neschopnosti je určen pro uplatnění nároku na nemocenské,⁸⁾ pro evidenci práce neschopných občanů⁹⁾ a pro omluvení nepřítomnosti v dosavadním zaměstnání.

(4) Lékař v legitimaci a hlášení příslušné okresní správě sociálního zabezpečení vyznačuje den příštího lékařského ošetření a na předepsaném tiskopisu potvrzuje trvání pracovní neschopnosti pro účely další výplaty nemocenského.¹⁰⁾

§ 5

(1) Lékař může předat práci neschopného občana se souhlasem tohoto občana jinému lékaři. Povolí-li lékař práci neschopnému občanu změnu pobytu, posoudí vhodnost jeho předání do péče lékaře v místě povoleného pobytu.

(2) Lékař oznámí předání práce neschopného občana do péče jinému lékaři, popřípadě povolení změny jeho pobytu¹¹⁾ příslušné okresní správě sociálního zabezpečení v den předání nebo v den povolení změny pobytu.

(3) K povolení změny pobytu práce neschopného občana při jeho odjezdu do ciziny může dojít pouze z léčebných důvodů, a to po předchozím souhlasu České správy sociálního zabezpečení.¹²⁾

§ 6

(1) Lékař vede evidenci práce neschopných občanů. Spolupracuje s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení při stanovení podmínek léčebného režimu a sděluje mu porušení léčebného režimu, které sám zjistil.

(2) V případech, kdy to povaha onemocnění vyžaduje, hodnotí lékař zdravotní stav občana a dosavadní průběh onemocnění s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení, popřípadě s lékařem závodní preventivní péče.

(3) Po uplynutí šesti měsíců pracovní neschopnosti, včetně zápočtu předchozích pracovních neschopností, které se započítávají do podpůrní doby pro účely nemocenského pojištění,¹³⁾ zhodnotí lékař s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení dosavadní průběh onemocnění a zdravotní stav občana; jedná-li se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,¹⁴⁾ předloží lékař lékaři okresní správy sociálního zabezpečení zdravotnickou dokumentaci práce neschopného občana.

Ukončování pracovní neschopnosti

§ 7

(1) Lékař ukončí pracovní neschopnost

- a) občana, jestliže vyšetřením zjistí, že mu jeho zdravotní stav umožňuje vykonávat dosavadní zaměstnání nebo dosavadní samostatnou výdělečnou činnost,
- b) občana při skončení komplexní lázeňské péče,
- c) při propuštění občana, který byl jako průvodce přijat s nezletilým dítětem do ústavní péče, ze zdravotnického zařízení,
- d) uchazeče o zaměstnání, jestliže mu jeho zdravotní stav umožňuje plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání nebo je schopen vykonávat práci v rámci vhodného zaměstnání zprostředkovaného příslušným úřadem práce,

⁶⁾ § 77 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Tiskopis SEVT 14 506 0.

⁸⁾ § 62 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.

⁹⁾ § 6 odst. 4 písm. t) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.

¹⁰⁾ Tiskopis SEVT 14 523 0.

¹¹⁾ § 47 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 37/1993 Sb.

¹²⁾ § 5 písm. d) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.

¹³⁾ § 94 odst. 1 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.

§ 15 odst. 4 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ § 17 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení.

- e) občana, který po opravě nebo opatření nové ortopedické pomůcky může vykonávat dosavadní zaměstnání, dosavadní samostatnou výdělečnou činnost, plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání nebo je schopen vykonávat práci v rámci vhodného zaměstnání zprostředkovaného příslušným úřadem práce,
- f) ženy, jestliže má nárok na peněžitou pomoc v mateřství, k počátku šestého týdne před očekávaným dnem porodu, pokud žena nenastoupila mateřskou dovolenou dříve,
- g) ženy, která nemá nárok na peněžitou pomoc v mateřství a je práce neschopna v souvislosti s těhotenstvím a porodem, uplynutím šestého týdne po porodu, pokud není žena nadále práce neschopna z jiných důvodů, než je souvislost s těhotenstvím a porodem.

(2) Lékař ukončí pracovní neschopnost, jestliže se občan bez vážných důvodů nedostaví k lékařskému ošetření v den určený lékařem. Jestliže se občan nemohl k lékařskému ošetření dostavit z vážných důvodů a důvody pracovní neschopnosti dále trvají, lékař uzná pracovní neschopnost dodatečně; tato pracovní neschopnost se považuje za pokračování pracovní neschopnosti předcházející. Zjistí-li lékař vážné důvody až po třech kalendářních dnech ode dne, kdy se občan nedostavil k lékařskému ošetření, může uznat pracovní neschopnost zpětně za uplynulé období jen po předchozím souhlasu lékaře okresní správy sociálního zabezpečení.

(3) Den ukončení pracovní neschopnosti lékař vyznačí v legitimaci, v hlášení organizaci (malé organizaci), popřípadě příslušnému úřadu práce. Legitimaci, v níž vyznačí konečnou statistickou značku diagnózy, odešle příslušné okresní správě sociálního zabezpečení.

(4) Pro postup při nesouhlasu občana s ukončením pracovní neschopnosti lékařem platí ustanovení § 3 odst. 2 obdobně.

§ 8

Pokud je občan po ukončení pracovní neschopnosti v následujícím kalendářním dni uznán znovu práce neschopným z důvodu zhoršení zdravotního stavu nebo nové nemoci, považuje se tato pracovní neschopnost za pokračování předcházející pracovní neschopnosti; to platí též, je-li žena, která je práce neschopna v souvislosti s těhotenstvím a porodem, po uplynutí šestého týdne po porodu nadále práce neschopna z jiných důvodů, než je souvislost s těhotenstvím a porodem.

§ 9

V době poskytování peněžitě pomoci v mateřství se žena nepovažuje za práce neschopnou, s výjimkou případu, kdy podle lékařského posudku nemůže nebo nesmí o dítě pečovat pro závažné dlouhodobé onemocnění; obdobně se posuzuje muž po dobu poskytování peněžitě pomoci.¹⁵⁾

§ 10

(1) U práce neschopného občana, který má nárok na nemocenskou a u něhož podle rozhodnutí příslušné okresní správy sociálního zabezpečení pracovní neschopnost přешla

- a) v invaliditu, se pracovní neschopnost ukončuje posledním dnem nároku na nemocenskou,¹⁶⁾
- b) v částečnou invaliditu, se pracovní neschopnost ukončuje posledním dnem nároku na nemocenskou,¹⁷⁾ pokud pracovní schopnost podle § 7 odst. 1 nebyla obnovena již dříve.

(2) U práce neschopného občana, který nemá nárok na nemocenskou, se pracovní neschopnost ukončuje dnem, kdy jej okresní správa sociálního zabezpečení uznala invalidním nebo částečně invalidním.

Posuzování pracovní neschopnosti v souvislosti s lázeňskou péčí

§ 11

(1) Pokud byla pracovní neschopnost uznána před nástupem komplexní lázeňské péče, zaznamená lázeňský lékař den nástupu v legitimaci.

(2) Pokud trvají důvody pracovní neschopnosti i po ukončení komplexní lázeňské péče, lázeňský lékař zaznamená ukončení pobytu v legitimaci; v těchto případech se práce neschopný občan hlásí do tří kalendářních dnů u lékaře. Na povinnost uvedenou ve větě první upozorní lázeňský lékař práce neschopného občana.

§ 12

(1) Pokud je občan práce neschopen před nástupem příspěvkové lázeňské péče nebo lázeňské péče hrazené z prostředků občana, ukončí lékař pracovní neschopnost nejpozději dnem nástupu lázeňské péče.

(2) Lázeňský lékař uzná pracovní neschopnost, pokud během příspěvkové lázeňské péče nebo lázeňské péče hrazené z prostředků občana nemohou být občanovi poskytovány lázeňské procedury z důvodu nemoci, nejdéle však na dobu pěti kalendářních dnů.

¹⁵⁾ § 127 odst. 2 zákoníku práce.

¹⁶⁾ § 98 odst. 1 a 3 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.

¹⁷⁾ § 98 odst. 2 a 3 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.

Závěrečná ustanovení**§ 13**

Zrušují se § 19 až 28 a § 30 a 30a směrnice ministerstva zdravotnictví č. 49/1967 Věstníku ministerstva zdravotnictví o posuzování zdravotní způsobilosti k práci (registrované v částce 2/1968 Sb.), ve znění směrnice ministerstva zdravotnictví České socialistické

republiky č. 17/1970 Věstníku ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky o změnách v posuzování zdravotní způsobilosti k práci (registrované v částce 20/1970 Sb.).

§ 14

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Ministr:

Ing. Vodička v. r.

32**VYHLÁŠKA**

ministerstva vnitra České republiky

ze dne 29. prosince 1992,

kterou se mění a doplňuje výnos ministerstva vnitra České republiky č. 428/1992 Sb., o náležitostech a náhradách výdajů poskytovaných příslušníkům Policie České republiky v souvislosti s výkonem služby

Ministerstvo vnitra České republiky po projednání s ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky a ministerstvem financí České republiky stanoví podle § 58 odst. 2 zákona České národní rady č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky:

Čl. I

Výnos ministerstva vnitra České republiky č. 428/1992 Sb., o náležitostech a náhradách výdajů poskytovaných příslušníkům Policie České republiky v souvislosti s výkonem služby, se mění a doplňuje takto:

V § 21 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

Ministr:

Ruml v. r.

„(4) Finanční náhrada podle odstavců 2 a 3 se neposkytne policistovi, který již byl ve služebním poměru k policii nebo byl ve služebním poměru k jinému ozbrojenému bezpečnostnímu sboru, pokud se mu délka služby a nároky s tím spojené započítávají podle zvláštního předpisu^{11a)} v rozsahu, jako by konal tuto službu v policii; to neplatí, pokud doba mezi skončením předchozího služebního poměru a vznikem nového služebního poměru je delší než tři roky.“

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

^{11a)} § 154 zákona ČNR č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky.

33

VYHLÁŠKA
ministerstva vnitra České republiky

ze dne 29. prosince 1992,

kterou se doplňuje výnos ministerstva vnitra České republiky č. 374/1992 Sb., kterým se provádí zákon České národní rady č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky

Ministerstvo vnitra České republiky podle § 121 zákona České národní rady č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, stanoví:

Čl. I

Výnos ministerstva vnitra České republiky č. 374/1992 Sb., kterým se provádí zákon České národní rady č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, se doplňuje takto:

Za § 130 se vkládá nový § 130a, který zní:

„§ 130a

(1) Policistovi, který obdržel osvědčení o rehabilitaci (dále jen „rehabilitovaný policista“),³⁵⁾ opětovně přijatému do služebního poměru k policii se určí při novém skončení služebního poměru výše odchodného podle celkové doby trvání služebního poměru. Bylo-li takovému policistovi dříve vyplaceno odchodné, snižuje se částka nového odchodného o částku vyplacenou na odchodném při skončení předchozího služebního poměru.

(2) Podle odstavce 1 se určí odchodné i rehabilitovaným policistům, jejichž služební poměr skončil v době od 1. července 1992 do počátku účinnosti této vyhlášky.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Ministr:
Ruml v. r.

³⁵⁾ Část čtvrtá zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů.

34

Ministerstvo financí České republiky

vydalo podle § 28 odst. 1 zákona č. 563/1990 Sb., o rozpočtových pravidlech federace, **výnos** ze dne 9. prosince 1992 č. j. 111/67 374/1992, kterým se mění a doplňuje výnos federálního ministerstva financí č. j. II/11 770/1985 ze dne 4. července 1985 **Rozpočtová skladba** (reg. v částce 26/1985 Sb.).

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993 a bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Na Perštýně 11, 110 00 Praha 1, telefon a fax (02) 26 32 46 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, fax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123581 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kčs) - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - **Novinová sazba** povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 a ve vybraných knihkupectvích.